

Τὰ ἀναρίθμητα καὶ πλουσιώτατα κοσμήματα τοῦ ἱεροῦ βήματος ἔχουσιν ὅλα μορφὴν καὶ κατασκευὴν βωσικὴν. Τὸ τέμπλον εἶναι ἐκ μαρμαροῦ ἐρυθροῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἱστάται εἰκὼν κολλοσσαία τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀφ' ἧς ἀνηγέρθη ἐπὶ τόπου ἱεροῦ, τὸ δὲ βήμα εἶναι ἐπὶ τοῦ ἰδίου χωρίου ὅπου ὁ Μωυσῆς, ἐνῶ ἐκτίσθητε τὰ κτίσματα τοῦ πενθεροῦ του, ἐλθὼν νὰ ἱδῇ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ τάφος τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης εἶναι ἐκ μαρμαροῦ λευκοῦ, κεκαλυμμένος μὲ τάπητα μεταξωτὸν, καὶ ἐν ὅρῳ πολυτελέστατον βασιλεύον ἀπὸ τέσσαρος στῆλας.

— Οὗτος εἶναι, ἡρώτησα τὸν ὁδηγόν μας, ὁ τάφος περιέχων τὰ λείψανα τῆς ἁγίας;

— Ὅχι, κύριε! μὲ ἀπεκρίθη μὲ φωνὴν ἐρμηνεύουσαν ἡμῖν ἐνδόμυχον. Ὁ τάφος οὗτος δὲν περιέχει παρὰ τὸ σῶμα τῆς ἁγίας. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατόν της, οἱ Καθολικοὶ φθονοῦντες τοὺς Ὀρθόδοξους ἔχοντας κειμήλιον τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ κοίμῃ μεγάλα θαύματα, ἐκλεψάν τὸ σῶμά της, ἀλλὰ δὲν πείσθησαν πολὺν καιρὸν διότι μόλις ἐφθασαν εἰς τὴν πρυμνίαν τοῦ ὄρους, καὶ οἱ ἄγγελοι ἀρπάσαντες αὐτὸ αὐτὸ μετέφεραν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Μετὰ ταῦτα ἐπισκέφθημεν τὴν βιβλιοθήκην, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Βουργάρδος ἐμέτρησεν ἄλλοτε 1700 τόμους Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, καὶ 700 χειρόγραφα Ἀραβικὰ, τὰ ὡραιότατα παρεκκλήσια, καθὼς καὶ τὸ ἐπίμηκες ἐστιατόριον, ἐπὶ τῶν τοίχων τοῦ ὁποίου, φαίνονται ἐξωγραφισμένα ὁ παράδεισος καὶ ἡ κόλασις.

— Ποίαν ὥραν γεύσεθε; ἡρώτησα τὸν ὁδηγόν μας μοναχόν.

— Γευόμεθα μίαν μόνην φορὰν, μὲ ἀπεκρίθη· τὸ πρωτὶ εἰς τὰς 9 ὥρας.

— Καὶ δὲν τρώγετε πλέον τίποτε!

— Ποτέ μαζὶ ὅλοι· ἐάν ὅμως μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου πεινάσῃ τις, τρώγει κατὰ τι εἰς τὸ κελλίον του.

— Ποῦ εὐρίσχετε κρέας εἰς τοιαύτην ἔρημον;

— Δὲν τρώγομεν κρέας ποτέ· τὸ γεῦμα οὐγκείται ἀπὸ λευκὸν ψωμίον, ἀπὸ χόρτα ἢ ἀπὸ βόφημα κατεσκευασμένον ἀπὸ ψωμίον κρίθινον, ἀπὸ βράβνας καὶ ἀπὸ ποτὸν φοινίκων.

Τὴν ἐπιούσαν παρευρέθημεν εἰς τὸ γεῦμά των. Πλησίον τῆς θύρας τοῦ ἐστιατωρίου κίτται ἔδρα ὕψηλῃ, ὅπου εἰς τῶν μοναχῶν ἱστάμενος ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν θείαν Γραφήν. Ἐνίοτε διακόπτει τὴν ἀνάγνωσιν, καὶ οἱ μοναχοὶ διακόπτουσιν

ἐπὶ τὸ γεῦμα διὰ νὰ μελετήσωσι τὰ θεῖα λόγια. Ἀρὰ ἐπελείωνται τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν διὰ νὰ ἀναγνώσωσι τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς ἐξώστους διὰ νὰ πῶσι τὸν ἅγιον, ἐξ οὗ ἕκαστος αὐτῶν ἐπιεν ἀνὰ δύο κυσθίονας τοῦλάχιστον.

Μὲ ὅλην τὴν λιτότητα αὐτὴν, ἡ μᾶλλον ἐξ αἰτίας αὐτῆς, αἱ παρεαὶ τῶν μοναχῶν εἶναι ροδοχροαὶ καὶ εὐχρησταί καὶ ἐγείρονται μὲν πολλὰ πρωτὶ διὰ νὰ προσηχθῶσιν, ἀναπαύονται ὅμως δι' ὅλης σχεδὸν τῆς ἡμέρας ἄεργοι· αἱ κύριαi ἀσχολίαι των συνίστανται εἰς τὸ ἀξιοθαύμαπτον καθαρισμὸν τῶν δωματίων των, εἰς κατασκευὴν ἐλαίου, οἴνου καὶ αἰνοπνεύματος ἐκ φοινίκων, σταφίδων καὶ ἰσχυάδων, καὶ εἰς καλλιέργειαν τοῦ ὡραιότατου κήπου των, ὅπου ἐκαθίστα κολλάκις ἐπὶ τὴν σκιάν περικαλλῶν καὶ πολυχάρπων πορτοκαλλῶν, παρὰ τὴν ὁχθὴν ῥύακος ῥέοντος καὶ ὅταν εὐπλεῖσται πηγαὶ τοῦ ὄρους ξηραίνονται. Ὅλοι οἱ μοναχοὶ ὁμιλοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν, λαμβάνουσι δὲ τα

ἀναγκαῖα ἐφόδια ἀπὸ τὸ ἐν Καίρῳ μοναστήριον ἀφ' οὗ ἐξαρτῶνται, εἰς τὸ ὅποιον συσσωρεύονται αἱ χριστιανικαὶ προσφοραί.

Τὴν ἐπαύριον ἐσηκώθημεν κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, διὰ νὰ ἀναβῶμεν εἰς τὸ Σινά. Καταβάντες ἀπὸ τὸ μοναστήριον διὰ τῆς αὐτῆς μηχανῆς δι' ἧς εἴχομεν ἀναβῆ, ἐπορεύθημεν δ' ἀ πετρώδους στενωποῦ, ἐστρωμένης ἄλλοτε μὲ μεγάλας πλάκας τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ χρόνος ἢ μετετόπισαν. Οἱ χεῖμαρροι· Ἐνίοτε ὄφεις δρακόντειοι εἰσέρχοντο, ἅμα μᾶς ἐβλεπον, εἰς τὰς σχισμάδας τῶν βράχων καὶ μεγάλοι καὶ φοβεροὶ σαῦροι τῶν ὁποίων τὸ δῆγμα εἶναι καὶ ὀδυνηρὸν καὶ ἐπικίνδυνον, ἀνορθούμενοι ἐπὶ τῶν ποδῶν των μᾶς ἐβλεπον φοβερωποὶ διαδαινώντας. Ἡθελοῦν δὲ βεβαίως ῥιφθῇ καθ' ἡμῶν, ἐάν δὲν ἐροδοῦντο τῆς δάβδους μας.

Πρὸς τὰ μέσα τῆς κατεστραμμένης κλίμακος τὴν ὅποιαν ἀνεβαίνομεν ἀσθμαίνοντες, καὶ ἐνῶ ἀφήκαμεν τὸ ὄρος Χωρὴθ διὰ νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ Σινά, ἰδο-